

záležitosti na tom, kdy tohoto oprávnění bylo nabyto a zda se tak stalo před účinností zák. č. 112/27 Sb.

Vycházel tudíž žal. úřad při posouzení otázky, zda Marie St. byla od průkazu způsobilosti osvobozena, z mylného právního názoru, a slušelo proto nař. rozhodnutí zrušit podle § 7 zák. o ss, aniž se nss musil zabývatí ostatními námitkami stížnosti v otázce místní potřeby.

Č. 11.970.

Živnostenské právo. — Samospráva obecní:
I. Pravomoc obce podle § 28 odst. 2 č. 3 ob. zřiz. čes. co do péče o bezpečnost a snadnost dopravy na silnicích a cestách, ležících v jejím obvodu, je vyloučena, jde-li o opatření, která podle předpisu jiného zákona spadají do kompetence úřadů jiných. — II. Uděluje koncesi pro periodickou dopravu osob autobusy je živn. úřad oprávněn stanoviti, kterých cest má majitel koncese používati. — III. Obec není legitimována ke stížnosti na nss do rozhodnutí zem. úřadu, kterým byly zrušeny úpravy nařízené živn. úřadem prvé stolice stran používání cest majitelem koncese pro periodickou dopravu osob.

(Nález ze dne 11. června 1935 č. 16.632/35.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 10.537/33; ad II. Boh. A 10.478/33, 10.537/33; ad III. Boh. A 3307/24.

Věc: Město M. proti zemskému úřadu v Praze o úpravu provozu periodické dopravy osob.

Výrok: Stížnosti se zamítají pro bezdůvodnost.

Důvody: I. Výměrem okr. úřadu v Mariánských Lázních ze 3. září 1931 byly koncesní dekrety k provozování periodické dopravy osob, vydané Hotelové a lázeňské akciové společnosti, Ferdinandu L. a spol., provozujícím dopravu na tratích z M. ke kavárnám ležícím směrem ke K., doplněny předpisem, že pro jízdy ze stanoviště v M. směrem ke kavárně dlužno od domu Notre Dame používati nově vybudované spojovací silnice a dále úseku nové obecní silnice u tržnice, pro zpáteční jízdy na stanoviště pak státní silnice.

Odvoláním, která proti tomuto výměru podali Ferdinand L. a spol., bylo nař. rozhodnutím z 22. listopadu 1932 vyhověno a uvedený provozovací předpis byl zrušen. Zároveň byl na základě ustanovení posledního odstavce § 146 živn. ř. tento předpis zrušen také, pokud jím byly doplněny koncesní dekrety Hotelové a lázeňské akciové společnosti, Václava H., Jindřicha G., Františka E. a A. P.

II. Vyhláškou okr. úřadu v Mariánských Lázních z 2. dubna 1932 bylo dodatkem k úpravě stanovišť, provedené výměrem téhož úřadu ze 3. srpna 1928 nařízeno, že směrem na K. periodicky jezdící autobusy kaváren a restaurací, ležících v okolí M., mají míti stanoviště na spojovací silnici, vedoucí od domu Notre Dame k tržnici a že směr jízdy jest na silnici u tržnice nahoru a na říšské silnici s kopce dolů.

Odvoláním, která proti předpisům této vyhlášky podali Hotelová a lázeňská akciová společnost, Albert H., Ing. Entgelbert P., Ferdinand L. a František E., bylo nař. rozhodnutím z 23. listopadu 1932 vyhověno a uvedené provozovací předpisy byly zrušeny. Zároveň bylo vysloveno, že tím stala se bezpředmětnými odvolání Josefa W. a A. P., která by jinak měl okr. úřad odmítnouti podle ustanovení § 78 odst. 1 vl. nař. č. 8/28 Sb. jako opožděná.

O stížnostech, které podalo na tato obě rozhodnutí město M., uvážil nss toto:

Podle § 2 zák. o ss jest nss povolán rozhodovati v každém případě, když někdo tvrdí, že rozhodnutím nebo opatřením úřadu správního bylo porušeno nějaké jeho subj. právo. V daném případě tvrdí stěžující si obec, že ona byla podle ustanovení § 28 č. 3 ob. zřiz. oprávněna učiniti nutná opatření k dosažení bezpečnosti a snadnosti dopravy, jež došla výrazu též ve vyhlášce policejního komisařství v M. z 1. srpna 1931, a že zem. úřad nebyl kompetentní změnit nebo zrušit dotyčné předpisy pojaté do koncesních dekretů s hlediska policie dopravní, resp. změnit příslušná ustanovení jejich. Obec tvrdí, že nejde tu o záležitost živn. policie, nýbrž o záležitost policie dopravní; tato patří do samostatného oboru působnosti obce, jež upravila dopravu společně s policejním komisařstvím a okr. úřadem ve smyslu zmíněné vyhlášky.

Toto stanovisko jest nesprávné.

Jest ovšem pravda, že péče o bezpečnost a snadnost dopravy na silnicích a cestách v jejím obvodu se nalézajících náleží podle § 28 odst. 2 č. 3 čes. obec. zřiz. do samostatné působnosti obce. Než obec, vykonávajíc toto oprávnění, jest podle výslovného ustanovení § 28 vázána zákony říšskými a není tudíž obec oprávněna ke všem opatřením, která snad sledují jako konečný cíl bezpečnost a snadnost silničního provozu, nýbrž její pravomoc jest vyloučena, jde-li o opatření, která vzhledem k pozitivním předpisům jiných zákonů, kterých právě obec musí šetřit, spadají do kompetence úřadů jiných. Zásadu tuto vyslovil nss na základě stejných ustanovení § 27 obec. zřiz. mor. v nál. Boh. A 10.537/33 a trvá na ní i v daných případech.

V případech ad I. vyslovil okr. úřad, že »doplňuje« koncesní dekrety tam uvedených majitelů živností pro periodickou dopravu osob předpisem, kterých silnic jsou povinni při provozování dopravy používati, v případech pak ad II. určil stanoviště pro autobusy tam uvedených majitelů kaváren a restaurací a nařídil, které silnice dlužno používat pro jízdu tam a které pro jízdu zpět. Šlo tedy o úpravu provozování živností zabývajících se periodickou dopravou osob, učiněnou jednak na základě § 23 odst. 5 živn. ř., jednak na základě 2. odst. § 54 živn. ř. ve znění zák. z 5. února 1907 č. 26 ř. z. (nař. rozhodnutí pocházejí z doby před účinností vl. nař. z 29. července 1933 č. 163 Sb.), podle něhož podniky zabývající se dopravou osob jsou podrobeny úpravě s hlediska živn. policie.

Podle § 23 odst. 5 živn. ř. jest udělení koncese k živnosti uvedené v § 15 bodu 3 (periodické dopravování osob) závislé mimo jiné na tom,

že s hlediska dopravní policie není námitek. Jest tedy věci živn. úřadu, udělujícího dotyčnou koncesi, aby rozhodl otázku, je-li udělení koncese s hlediska dopravní policie přípustno. Důsledkem toho pak jest, že má také právo udělenou koncesi vázati předpisy neb podmínkami, jež mají zaručiti, aby se provoz živnosti dál ve shodě s těmito hledisky, jakož i určovati stanoviště dopravních prostředků, poněvadž toliko takovými pozitivními opatřeními může čeliti eventuelním závadám, jež v provozu živnosti mohou pro silniční provoz vzniknouti. Paragraf 54 odst. 2 cit. zák. stanoví pak výslovně, že živnosti, zabývající se dopravou osob, jsou podrobeny úpravě s hlediska živn. policie, tedy také s hlediska policie dopravní. Pod tento předpis spadá tedy i vydávání předpisů, kterých silnic mají majitelé živností pro periodickou dopravu osob používat, resp. určení stanoviště pro jejich dopravní prostředky. (Srov. nář. Budw. 11.091/1897, Budw. A 273 a 274/1901, 1895/1903, Boh. A 10.478/33 a 10.537/33.) Ježto vykonávání předpisů živn. náleží úřadům živn., jest bezdůvodné tvrzení, že žal. úřad, jenž vydal nař. rozhodnutí, rozhoduje jako živn. úřad II. stolice o podaném odvolání, nebyl vůbec příslušný, aby sporné předpisy provozní rušil.

Ježto obě stížnosti obsahují proti řečeným úpravám také námítky meritorní, dlužno ještě zkoumati, příslušelo-li obci v řízení postavení strany.

V nář. Boh. A 3307/24 vyslovil nss názor, že celý systém živn. řádu ukazuje jasně na to, že tam, kde zákon chtěl v oboru práva živn. korporacím, povolaným podle své podstaty k hájení určitého okruhu kolektivních zájmů přiznati postavení strany, učinil tak výslovným předpisem; tak pokud jde o obce zejména v §§ 18, 20, 21 g), pokud jde o živn. společenstva na př. v § 18 odst. 7 a v § 116 a). Kde takový úmysl zákona zřejmě projeven není, nelze korporacím těm postavení strany přiznati.

V živn. řádě není zastupitelstvům obcí přiznáno odvolací právo ani z rozhodnutí živn. úřadu, kterým byla udělena koncese pro periodickou dopravu osob, ani z opatření živn. úřadů, učiněných na základě ustanovení § 54 odst. 2, a nelze je ani z jiných ustanovení tohoto zák. dovoditi. Nemají tedy zastupitelstva obcí v řízení tom postavení strany a nejsou proto legitimována ke stížnosti na rozhodnutí zem. úřadu, jimiž byly zrušeny úpravy nařízené živn. úřadem první stolice.

V důsledku toho jest se zřetelem k ustanovení § 5 zák. o ss nss-udržena možnost zabývat se meritorními námítkami stížností, jakož i námítkou, obsaženou ve stížnosti ad II., že žal. úřad nebyl oprávněn odvolání majitelů živností meritorně vyříditi, poněvadž v odvolání brojili proti všeobecné vyhlášce, již odvoláním napadati nelze.

Č. 11.971.

Administratívne pokračovanie: * Rozhodovať o náhrade škody, ktorá bola — podľa tvrdenia strany — zavinená orgánmi